

Ανθρωπιά

Για να ξαναβρεί ο άνθρωπος τον χαμένο Παράδεισο οφείλει να καλλιεργήσει το κύριο χαρακτηριστικό του, δηλαδή την ανθρωπιά του. Η Ανθρωπιά είναι η ιδιότητα του ανθρώπου να νοιάζεται για τον συνάνθρωπό του και αυτό δεν είναι τόσο απαραίτητο για τους άλλους, όσο για τον ίδιο του τον εαυτό. Η ανθρωπότητα είναι ένας ζωντανός οργανισμός του οποίου τα κύτταρα είμαστε εμείς οι ίδιοι. Για φανταστείτε τι θα γινόταν αν τα κύτταρά μας έκαναν το καθένα ό,τι του κατέβαινε χωρίς να ενδιαφέρεται για τα διπλανά του κύτταρα και γενικότερα για τη διατήρηση της ομαλής λειτουργίας του ανθρωπίνου σώματος;

Ενδιαφερόμενοι και φροντίζοντας να καλύψουμε τις ανάγκες των άλλων νιώθουμε μια ψυχική ευχαρίστηση, γιατί γεμίζει μέσα μας ένα κενό που παρέμενε άδειο, όσο και αν προσπαθούσαμε να το γεμίσουμε με υλικά αγαθά και πρόσκαιρες απολαύσεις. Η αλληλεγγύη και η αμοιβαιότητα είναι μια εσωτερική ανάγκη που συχνά την παραμελούμε. Ιδιαίτερα στην εποχή μας με την ανάπτυξη της τεχνολογίας και του «πολιτισμού» ο άνθρωπος υποφέρει από μια χρόνια νόσο που λέγεται «μοναξιά».

Ο γνωστότερος φυσικός του περασμένου αιώνα Άλμπερτ Αϊνστάιν είπε: «Έχει καταστεί τρομακτικά προφανές ότι η τεχνολογία μας έχει υπερκεράσει την ανθρωπιά μας».

Ο άνθρωπος συνεπαρμένος από την εκρηκτική εξέλιξη της τεχνολογίας, την οποία δεν μπορεί να παρακολουθήσει, έχει παραδώσει τις ικανότητές του και πλέον η τεχνητή νοημοσύνη θα κατευθύνει το μέλλον του.

Εγκλωβισμένοι σε πρωτόκολλα, κατευθυντήριες οδηγίες και υποχρεωτικότητες δεν σκέπτεται και δεν αυτενεργεί.

Ένα γατάκι έπεσε στη θάλασσα και ένας ναύτης αυθόρμητα πήδηξε στη θάλασσα από το πλοίο να το σώσει και το έσωσε.

Ένας άνθρωπος έπεσε στη θάλασσα και ένας παρευρισκόμενος με μια κίνηση άφησε στην προβλήτα το πορτοφόλι του και το ρολόι του και έπεσε στη θάλασσα και τον έσωσε, όταν όμως βγήκε δεν βρήκε ούτε το πορτοφόλι του, ούτε το ρολόι του γιατί κάποιος άλλος παρευρισκόμενος βρήκε την ευκαιρία και του τα πήρε.

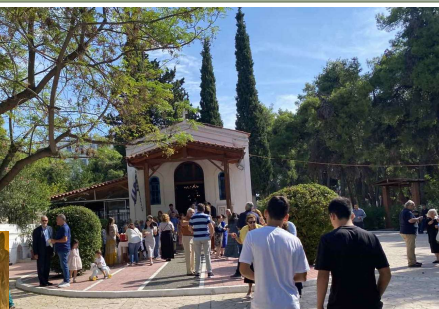
Ένας άνθρωπος έτρεξε να προλάβει να μπει στο πλοίο που έφευγε, δύο ναυτικοί τον εμπόδισαν και τον πέταξαν στη θάλασσα και το πλοίο έφυγε... Δεν ενημέρωσαν κανένα. Όταν οι αυτόπτες μάρτυρες ειδοποίησαν το Λιμεναρχείο και ανάγκασαν το πλοίο να επιστρέψει ο άνθρωπος ήταν ήδη νεκρός...

Η ανθρωπιά δεν είναι χαρακτηριστικό το οποίο αποκτάς με το πέρασμα του χρόνου. Καλλιεργείται με την εκπαίδευση στα πρώτα χρόνια της ζωής μας. Είναι θέμα χαρακτήρα, ή την έχεις ή δεν την έχεις.

Μέχρι τώρα ο άνθρωπος εναντιωνόταν στη φύση. Από εδώ κι εμπρός εναντιώνεται στη

Εορτασμός της Αγίας Σοφίας

Με ιδιαίτερη κατανύξη εορτάστηκε και φέτος στον ομώνυμο Ναό του Νοσοκομείου μας η εορτή της Αγίας Σοφίας και τελέστηκε μνημόσυνο προς τιμήν της ιδρύτριας του Νοσοκομείου μας, Σοφίας Σλήμαν, και έγινε και αρτοκλασία.

Παρέστη πλήθος εργαζομένων και παραγόντων της Διοίκησης. Ακολούθησε από τον Διοικητή του Νοσοκομείου μας κατάθεση στεφάνου στην Προτομή της.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝΑ

Μετά από 17 ολόκληρα χρόνια επίμονων προσπαθειών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας και με την άοκνη συμπαράσταση της κυρίας Λιλίκας Βασιλάκου (πρώην Αντινομάρχη Αθηνών), που από την 1η ημέρα της απόφασής μας για τη δημιουργία Μονάδας Στήριξης Συγγενών Νοσηλευομένων του Νοσοκομείου μας στάθηκε αρωγός των προσπαθειών μας και παρά τις ατέλειωτες αντιξοότητες, εγκρίθηκε πρόσφατα από το Περιφερειακό Συμβούλιο Αθηνών η έγκριση του αιτήματός μας για τον υλικοτεχνικό εξοπλισμό του "Ξενώνα".

Ελπίζουμε ότι σύντομα θα επιπλωθεί ο Ξενώνας και ευελπιστούμε η Διοίκηση του Νοσοκομείου μας να αποφασίσει τη λειτουργία του προς ανακούφιση εκατοντάδων συγγενών που ταλαιπωρούνται κατά τη μακροχρόνια νοσηλεία των προσφιλών τους προσώπων, ιδίως όσων προέρχονται από αμακρυσμένες περιοχές της Πατρίδας μας.

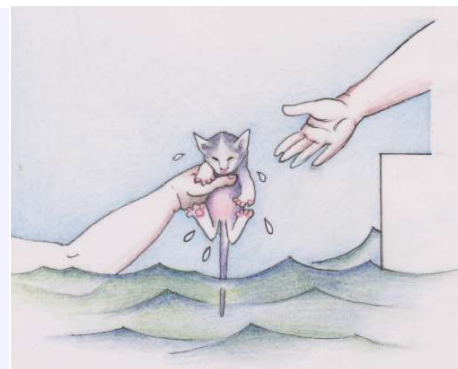
φύση του. - Ντένις Γκείμπορ, (Επινοώντας το μέλλον, 1963)

Τέχνη είναι η απόπειρα να δημιουργείς δίπλα στον πραγματικό κόσμο, έναν άλλο πιο ανθρώπινο. - Αντρέ Μωρουά

Κάποια χαρακτηριστικά της ανθρωπιάς είναι:

- Ανδρεία
- Νηφαλιότητα
- Θάρρος
- Ρώμη
- Ωραιότητα
- Πραότητα
- Ικανότητα
- Αγάπη

Ως χαρίεν άνθρωπος, όταν άνθρωπος ή.
Μένανδρος

Πέτρος Γαζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

Γραφείο Προέδρου
Ταχ.Δ/ση : Λεωφ. Συγγρού 15-17
Ταχ. Κωδ. : 117 43 Αθήνα
Τηλ.: 213-2063775, 536, 532
e-mail : ssona@patt.gov.gr

Ministry of Digital Governance, Hellenic Republic
ΑΔΑ: 61ΣΣ7Λ7-Π3Β

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Συνεδρίαση 17^η

ΑΠΟΦΑΣΗ υπ' αριθμ. 261/2023

Σήμερα 05/7/2023, ημέρα Τετάρτη και ώρα 15:30, συνήλθαν σε τακτική συνεδρίαση τα μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου της Περιφέρειας Αττικής, που πραγματοποιήθηκε δια ζώσης και ταυτόχρονα με τηλεδιάσκεψη (μικτή συνεδρίαση), ήτοι για μεν τους συμμετέχοντες με φυσική παρουσία, στο αμφιθέατρο «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» του Πολιτικού Μουσείου Αθηνών (Ριζάρη 2, Αθήνα), για δε τους συμμετέχοντες με τηλεδιάσκεψη μέσω της υπηρεσίας e: Presence.gov.gr, κατά τις προβλέψεις των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 187 του Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/τ. Α'/07-6-2010), όπως ισχύει, κατόπιν της υπ' αριθμ. πρωτ. 802951/29-6-2023 πρόσκλησης του Προέδρου κ. Γεωργίου Δημόπουλου και των υπ' αριθμ. πρωτ. 803005/29-6-2023 και 816573/03-7-2023, συμπληρώσεων αυτής, που κοινοποιήθηκαν νόμιμα, στις 29/6/2023 και στις 03/7/2023 αντίστοιχα, στον Περιφερειάρχη Αττικής, σε καθένα από τους Αντιπεριφερειάρχες καθώς και σε καθένα από τους Περιφερειακούς Συμβούλους.

Θέμα 23^ο Η.Δ.

Συζήτηση και λήψη απόφασης για τη λειτουργία του ξενώνα για συγγενείς νοσηλευμένων στο Νοσοκομείο Θύρακος Αθηνών «ΣΩΤΗΡΙΑ».

Διαπιστώθηκε η απαρτία, κατά την έναρξη της συνεδρίασης, με σύνολο ογδόντα (87) παρόντων επί συνόλου εκατόν ενός (101) Περιφερειακών Συμβούλων, ενώ οι συμμετέχοντες/παρόντες και μη συμμετέχοντες/απόντες στη συζήτηση του συγκεκριμένου θέματος έχουν ως εξής:

Συμμετέχοντες/Παρόντες:

Ο Περιφερειάρχης Αττικής κ. Πατούλης Γεώργιος

Τα μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής:

Ο Πρόεδρος κ. Δημόπουλος Γεώργιος

Ο Γραμματέας κ. Αδαμοπούλου Σπυρίδων

Οι Χωρικοί Αντιπεριφερειάρχες Αττικής κ.κ.: Αντινάκου Σταυρούλα, Αυγερινός Αθανάσιος, Βλάχος Γεώργιος, Βαϊδονικόλας Σταύρος, Θεοδωρόπουλος Χρήστος, Κεφαλογιάννη Λουκία, Κοσμάπουλος Ελευθέριος, Λευτσάκος Ανδρέας.

1

ΑΔΑ: 61ΣΣ7Λ7-Π3Β

Οι Θεματικοί Αντιπεριφερειάρχες Αττικής κ.κ.: Αδαμοπούλου Γεωργία (Τζινα), Αλεξανδράτος Χαράλαμπος, Γιαννακόπουλος Βασίλειος, Γρηγορίου Ηλίας, Κεχρή Ιωάννης, Κόκκαλης Βασίλειος, Λεονάρδου Πολυτίμη, Πέππας Νικόλαος,

Οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι κ.κ.:

Αβραμίδου-Λαμπροπούλου Ανδριανή, Αβραμοπούλου Ελένη, Αγγελική Δήμητρα, Αγγελής Σπυρίδων, Αγγελόπουλος Γεώργιος, Αγγελόπουλου Μαρία, Αγγουράς Κων/νος, Αδαμοπούλου-Κουτσαγιάννη Αικατερίνη, Αθανασίου Μάριος, Αλεβιζόπουλος Γεώργιος, Αλεβιζός Παναγιώτης, Αλμπάνης Ευάγγελος, Αλυμάρια Σοφία, Αναγνωστόπουλος Μάρκος, Ανδρουλακάκης Νικόλαος, Ασπυράκης Παναγιώτης, Αυγερινός Αφροδίτη, Αυλωνίτου Χρυσάνθη, Βασιλάκης Αθανάσιος, Βαλαβάνη Στυλιανή, Βαρέλη-Στεφανίδη Ζωή, Βάρσου Μαργαρίτα, Βασιλοπούλου Ελένη, Βενιεράτος Διονύσιος, Βερελή Βασιλική (Βάσω), Βιδάλη Μαρία (Μαίρη), Βίτας Κωνσταντίνος, Βλάχος Γεωργία, Γεωργιάδου Γεώργιος, Γιοματζολιάς Γεράσιμος (Μάκης), Δαλιάνη Φωτεινή, Δασκαλοπούλου Σπυριδούλα, Δημητρίου Γεώργιος, Δούρου Ειρήνη (Ρένα), Ευσταθοπούλου Σπυριδών, Ζέρβα (Διαμάντη) Μαρία, Θεοδωρακοπούλου-Μπόγρη Βασιλική (Βάσω), Θεοχάρη Αικατερίνη (Καίτη), Καλογιάννη Φανή (Φαίη) – Χριστίνα, Καραμάνος Χρήστος, Κατρινίδου Αναστασία (Νατάσα), Κατρινίδης Γεώργιος, Κατσιγιάννης Αθανάσιος, Κατσαράς Δημήτριος, Κολιπαδά Ζωή (Ζέτα), Κοσμίδη Ευριπύτη – Κουρή – Μαρία, Κούρτης Ανδρέας, Κουτσαγιάννη-Θεοδωρούς (Θοδωρίς), Λάσκαρη-Κραστοπούλου Βασιλική, Λογοθέτη Αικατερίνη (Κατερίνη), Λυμπερή Ελένη - Κωνσταντίνα (Έλενα), Μεθενίτης Σπυρίδων, Μεθυμιά Άννα, Μελάς Σταύρος, Μπαλάρας Γεώργιος, Μπαρμπογιάννη - Αδαμοπούλου Ευγενία, Μπιενελάτος Στυλιανός, Νάνου Δήμητρα, Παπαγεωργίου Νικόλαος, Παπαδάκης Νικόλαος, Παππά Παναγιώτα, Παππάς Στέφανος, Πρωτοπούλης Ιωάννης, Ρασσιάς (Ρύμας) Χαράλαμπος (Χάρης), Σγουράς Ιωάννης, Σιώρας Ηλίας, Σιχός Θεόδωρος, Τζήμερος Γλαύκος-Αθανάσιος, Τημηλαλίδης Γρηγόριος, Τσίχλη Μαριάννα, Χατζηπέτρος Παναγιώτης, Χρήστου Αναστασία, Χρονόπουλου Νίκη.

Μη συμμετέχοντες/Απόντες:

Τα μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής:

Ο Αντιπρόεδρος κ. Κοροβέσης Στυλιανός

Οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι κ.κ.:

Αναστασοπούλου Στυλιανή, Ανδρέακος Δημήτριος, Αποστολόπουλος Εμμανουήλ, Κουτσούμπα Δέσποινα, Λοΐζος Ηλίας, Μίχας Λεωνίδας, Παναγιώτου Κωνσταντίνος, Σμέρος Ιωάννης.

Χρήψ υπηρεσιακών γραμματέων άσκησης οι υπάλληλοι της Περιφέρειας Αττικής κ. Σωτηροπούλου Ευαγγελία και κ. Ζαλοκίστα Ευανθία-Αναστασία.

Ο Πρόεδρος του Περιφερειακού Συμβουλίου κ. Γεώργιος Δημόπουλος έθεσε υπόψιν του Περιφερειακού Συμβουλίου το από 03-5-2023 έγγραφο-αίτημα του επικεφαλής της παράταξης «Ανεξάρτητη Αυτοδιοίκηση Αττικής» κ. Ι. Σγουρού που εστάλη με την πρόσκληση και έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε,

Η Περιφέρεια Αττικής με σύμβαση έργου και στη συνέχεια με παρατάσεις ανέλαβε την αποκατάσταση και διαμόρφωση του κτίριου «Κυζιλίδειο» και του περιβάλλοντα χώρου του νοσοκομείου θύρακος Αθηνών «ΣΩΤΗΡΙΑ», προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για

2

ΑΔΑ: 61ΣΣ7Λ7-Π3Β

τους συγγενείς των νοσηλευμένων ασθενών που παραμένουν για μεγάλο χρονικό διάστημα στο νοσοκομείο.

Η αποπεράτωση των εργασιών ολοκληρώθηκε στο τέλος του 2020 - αρχές του 2021.

Στις 25 Ιανουαρίου 2021 ο Σύλλογος Φίλων Περιβαλλόμενων Νοσοκομείων «ΣΩΤΗΡΙΑ», με επιστολή του προς τον Περιφερειάρχη Αττικής, ζήτησε από την Περιφέρεια να δωρίσει και τον υλικοτεχνικό εξοπλισμό.

Την 1η Απριλίου 2021 ο Περιφερειάρχης Αττικής κ. Γ. Πατούλης συνοδευόμενος από τον τότε Αντιπεριφερειάρχη Κεντρικού Τομέα κ. Δημόπουλο και τον διευθυντή της Τεχνικής Υπηρεσίας της Περιφέρειας κ. Κολογερόπουλο επισκεψήθηκαν το νοσοκομείο «ΣΩΤΗΡΙΑ» και παρουσία του Διοικητή και των παραγόντων παρέδωσαν και εγκαθίστασαν τον ξενώνα.

Στην ομιλία του ο κ. Περιφερειάρχης, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι η Περιφέρεια Αττικής σε πλήρη συνεργασία με την Διοίκηση του νοσοκομείου, κατάφερε να ολοκληρωθεί το έργο αυτό και σε λίγες μέρες θα συμβάλουμε στην επίπλωση του ξενώνα και του αναγκαίου εξοπλισμού.

Ωστόσο, πέρασαν από τότε περισσότερο από δύο χρόνια και ο ξενώνας ακόμα δεν λειτουργεί γιατί δεν έχει τον απαιτούμενο υλικοτεχνικό εξοπλισμό!

Κύριε Πρόεδρε,

Επειδή ο ξενώνας είναι έτοιμος και πολύ απαραίτητος για τους συγγενείς των νοσηλευόμενων,

Επειδή το κόστος του υλικοτεχνικού εξοπλισμού, για τον οποίο δεσμεύθηκε η Περιφέρεια, ανέρχεται σήμερα στο ποσό των 20.000 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α, Επειδή οι κλινικές του νοσοκομείου είναι διασπαρμένες σε μεγάλη έκταση και οι συγγενείς δυσκολεύονται να βγουν έξω από την πύλη λόγω αποστάσεων και έλλειψης εσωτερικής συγκοινωνίας, ο ξενώνας είναι απαραίτητος γιατί θα εξυπηρετήσει βασικές τους ανάγκες (πλυντήριο - μπάνιο κλπ.).

Παρακαλούμε, όπως το θέμα αυτό περιληφθεί στην ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης του Περιφερειακού Συμβουλίου, προκειμένου να συζητηθεί και ληφθεί απόφαση σχετικά με την σκοπιμότητα και προμήθεια του υλικοτεχνικού εξοπλισμού, ώστε να λειτουργήσει επιτέλους ο χρήσιμος για τους πολίτες αυτός ξενώνας.»

Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στον Αντιπεριφερειάρχη Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας Περιφέρειας Αττικής κ. Ι. Κεχρή, ο οποίος ανέφερε τα κάτωθι:

«Η εισηγήσή μου αφορά στην πρόταση του κυρίου Σγουρού, για συζήτηση και λήψη απόφασης, σχετικά με τη λειτουργία ξενώνα για συγγενείς νοσηλευόμενων ασθενών του Νοσοκομείου Θύρακος Αθηνών «Σωτήρια».

Να αναφέρουμε ότι η Περιφέρεια Αττικής ανέλαβε με σύμβαση έργου την αποκατάσταση και διαμόρφωση του κτίριου «Κυζιλίδειο» στο Νοσοκομείο «Σωτήρια», προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως ξενώνας συγγενών νοσηλευόμενων ασθενών του Νοσοκομείου, σε περιπτώσεις ασθενών που νοσηλεύονται για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η αποπεράτωση των εργασιών ολοκληρώθηκε στις αρχές του 2021. Ο «Σύλλογος Φίλων Περιβαλλόμενων Νοσοκομείων Σωτήρια» είχε υποβάλει γραπτό αίτημα προς την Περιφέρεια Αττικής, που αφορά στην υποστήριξη λειτουργίας του Ξενώνα, με την προμήθεια υλικοτεχνικού εξοπλισμού και επίπλωσης, με ποσό που ανέρχόταν συνολικά στα 10.700 €.

Ως εκ τούτου, και αφού μάλιστα η Περιφέρεια Αττικής ήταν αυτή που σε συνεργασία με τη Διοίκηση του Νοσοκομείου ολοκλήρωσε το έργο αποκατάστασης και διαμόρφωσης του ξενώνα, προτιμάμε τώρα να υποστηρίξουμε τη λειτουργία του, χρηματοδοτώντας την προμήθεια αυτή.

3

ΑΔΑ: 61ΣΣ7Λ7-Π3Β

Συγκεκριμένα, σκοπεύουμε να έλθουμε σε επαφή με τον Σύλλογο Φίλων Περιβαλλόμενων Νοσοκομείων «Η Σωτήρια», όπως επίσης και με τη Διοίκηση του Νοσοκομείου, με σκοπό την επικαιροποίηση του αιτήματος χρηματοδότησης της προμήθειας υλικοτεχνικού εξοπλισμού και επίπλωσης για τη λειτουργία του Ξενώνα. Προτείνουμε κατά συνέπεια στο Περιφερειακό Συμβούλιο, την έγκριση της σκοπιμότητας προμήθειας υλικοτεχνικού εξοπλισμού, που αφορά στη λειτουργία του Ξενώνα, για τους συγγενείς νοσηλευόμενων ασθενών του Νοσοκομείου Θύρακος Αθηνών «Σωτήρια», με το ακριβές ποσό να καθορίζεται μετά από επικοινωνία που θα έχουμε με τον Σύλλογο Φίλων Περιβαλλόμενων Νοσοκομείων «Η Σωτήρια» και τη Διοίκηση του Νοσοκομείου.»

Μετά των πέραν των τοποθετήσεων, ο Πρόεδρος έθεσε σε ψηφοφορία την εισηγητική πρόταση, εν τέλει, για την έγκριση της σκοπιμότητας δαπάνης ποσού 15.000 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.) για την προμήθεια υλικοτεχνικού εξοπλισμού που αφορά στη λειτουργία του Ξενώνα, για τους συγγενείς νοσηλευόμενων ασθενών του Νοσοκομείου Θύρακος Αθηνών «Σωτήρια».

**Το Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής
μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών του
αποφασίζει ομόφωνα**

Την έγκριση της σκοπιμότητας δαπάνης ποσού 15.000 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.) από την Περιφέρεια Αττικής, για την προμήθεια υλικοτεχνικού εξοπλισμού που αφορά στη λειτουργία του Ξενώνα, για τους συγγενείς νοσηλευόμενων ασθενών του Νοσοκομείου Θύρακος Αθηνών «Σωτήρια».

Απείχον της ψηφοφορίας οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι της παράταξης «Οικολογική Συμμαχία για την Περιφέρεια Αττικής» κ.κ. Γ. Δημητρίου, Α. Χρήστου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Π.Σ.

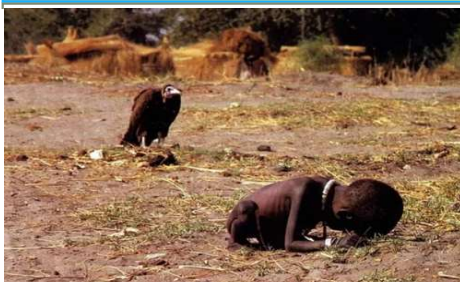
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ Π.Σ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

4

Πώς θέλουμε να ζήσουμε;

Αυτή η φωτογραφία τραβήχτηκε κατά τη διάρκεια του λιμού του 1993/94 στο Σουδάν από τον Kevin Carter, έναν Νοτιοαφρικανό φωτορεπόρτερ, ο οποίος αργότερα κέρδισε το βραβείο Πούλιτζερ για αυτή την «καταπληκτική φωτογραφία».

Ωστόσο, καθώς ο Kevin Carter απολάμβανε το «κατόρθωμά» του και «αποθεωνόταν» στα μεγάλα ειδησεογραφικά κανάλια και δίκτυα σε όλο τον κόσμο για αυτή την «εξαιρετική φωτογραφική ικανότητα», έζησε μόνο λίγους μήνες για να απολαύσει το υποτιθέμενο επίτευγμά του και τη φήμη του, καθώς έπαθε κατάθλιψη και έχασε και τη δική του τη ζωή! Η κατάθλιψη του Kevin Carter ξεκίνησε, όταν σε μια από αυτές τις συνεντεύξεις, κάποιος τηλεφώνησε και τον ρώτησε τι απέγινε το κοριτσάκι.

Ο φωτογράφος απάντησε: «Δεν περίμενα να το μάθω μετά από αυτό το πλάνο, καθώς είχα μια πτήση να προλάβω...».

Η απάντηση που έλαβε, ήταν καθοριστική: «Άρα υπήρχαν δύο γύπες εκείνη την ημέρα. Ο ένας κρατούσε κάμερα».

Ήταν αυτή η στιχομυθία που τον οδήγησε σε κατάθλιψη και τελικά αυτοκτόνησε.

Ο Kevin Carter θα μπορούσε να ήταν ακόμα ζωντανός σήμερα και ακόμη πιο διάσημος, αν είχε πάρει αυτό το κοριτσάκι και το είχε πάει στο Κέντρο Σίτισης των Ηνωμένων Εθνών, όπου προσπαθούσε να φτάσει ή τουλάχιστον να το πάει κάπου όπου θα ήταν ασφαλές. Αλλά δεν το έκανε. Είχε όλο τον χρόνο να τραβήξει αυτή τη φωτογραφία, αλλά δεν είχε χρόνο να σώσει τη ζωή του κοριτσιού. Θα μπορούσε και εκ των υστέρων να αλλάξει. Ούτε αυτό το έκανε...

Σήμερα, δυστυχώς, αυτό συμβαίνει συχνά: Υπάρχει πάντα ένας γύπας που κερδοσκοπεί από τη θηριωδία και τις απάνθρωπες πράξεις που γίνονται εις βάρος των άλλων γύρω του.

Να πάρουμε τη μεγάλη απόφαση: Πώς θέλουμε να ζήσουμε, ως άνθρωποι ή ως «γύπες».

Πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα εάν κατανοούσαμε ότι ο σκοπός της ζωής είναι να αγγίζουμε ζωές. Σε ό,τι κι αν κάνουμε, ας θέσουμε σε πρώτο πλάνο την ανθρωπότητα.

Σε ό,τι κάνουμε, ας σκεφτόμαστε πάντα τους άλλους και πώς μπορούμε να ωφελήσουμε την ανθρωπότητα, πώς μπορούμε να δώσουμε ένα χέρι βοήθειας και να σκουπίσουμε δάκρυα.

Όταν αναζητούμε γνώση, πλούτο, φήμη, δεξιότητες ή ακόμα και θέσεις, ας σκεφτούμε πώς μπορούμε να τα χρησιμοποιήσουμε για να ωφελήσουμε τους ανθρώπους και την κοινωνία γενικότερα.

<https://www.newsbreak.gr/kosmos/478809/to-tragiko-telos-toy-fotografoy-poy-apothanatisemia-stigma-poy-sygklonise-tin-anthropotita/>

pk.ag.spyridon@gmail.com

Θεέ μου κάνε με τηλεόραση

Παρακάτω ακολουθεί μια πραγματική έκθεση ενός μαθητή του Δημοτικού. Την έδωσε ή ίδια η μητέρα του, ανώνυμα φυσικά, για να δείξει και στους άλλους γονείς πώς... απέχουν πολύ από τα παιδιά και πώς χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή η σχέση μεταξύ τους.

Το θέμα της έκθεσης ήταν: «Τι επιθυμώ πολύ και θα ζητούσα από τον Θεό να μου το δώσει».

Η έκθεση του μαθητή είναι απλή, περιεκτική και κυρίως συγκλονιστική!

«Θεέ μου, απόψε σου ζητώ κάτι που το θέλω πάρα πολύ. Θέλω να με κάνεις τηλεόραση!

Θέλω να πάρω τη θέση της τηλεόρασης που είναι στο σπίτι μου. Να έχω το δικό μου χώρο. Να έχω την οικογένειά μου γύρω από εμένα. Να με παίρνουν στα σοβαρά όταν μιλάω. Θέλω να είμαι το κέντρο της προσοχής και να με ακούνε οι άλλοι χωρίς διακοπές ή ερωτήσεις. Θέλω να έχω την ίδια φροντίδα που έχει η τηλεόραση όταν δεν λειτουργεί. Όταν είμαι τηλεόραση, θα έχω την παρέα του πατέρα μου όταν έρχεται σπίτι από τη δουλειά, ακόμα κι αν είναι κουρασμένος. Και θέλω τη μαμά μου να με θέλει όταν είναι λυπημένη και στενοχωρημένη, αντί να με αγνοεί...

Θέλω τ' αδελφία μου να μαλώνουν για το ποιος θα περνάει ώρες μαζί μου. Θέλω να νοιώθω ότι η οικογένειά μου αφήνει τα πάντα στην άκρη, τότε-τότε, μόνο για να περάσει λίγο χρόνο με μένα. Και το τελευταίο, κάνε με έτσι ώστε να τους κάνω όλους ευτυχισμένους και χαρούμενους. Θεέ μου, δε ζητώ πολλά. Θέλω μόνο να γίνω σαν μια τηλεόραση!».

Τη δασκάλα που τη διάβασε (καθώς βαθμολογούσε) την έκανε να κλάψει. Ο σύζυγός της που μόλις είχε μπει στο σπίτι, τη ρώτησε: «τι συμβαίνει;» Αυτή απάντησε: «Διάβασε αυτή την έκθεση, την έχει γράψει ένας μαθητής μου». Ο σύζυγος αφού τη διάβασε είπε: «Θεέ μου, το καημένο το παιδί. Τι αδιάφοροι γονείς είναι αυτοί!» Τότε η δασκάλα τον κοίταξε και είπε: «Αυτή η έκθεση είναι του γιου μας!..»

<https://www.orthodoxianewsagency.gr/vneoikai-ekklhsia/thee-mou-kane-me-tileoras/>

Νοσοκομειακό Πρωτάθλημα Αττικής

Η νταμπλόους ομάδα του Νοσοκομείου μας ξεκινά φέτος τις αγωνιστικές της υποχρεώσεις στις 25 Οκτωβρίου και θα έχει έδρα στον ολοκαίνουργιο γήπεδο του Παπάγου. Θέλουμε και πιστεύουμε ότι και φέτος η ομάδα θα ξανακατακτήσει και το πρωτάθλημα και το κύπελλο όπως είχε κάνει και το 2022 και το 2023. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον χορηγό μας Bread Factory που κάθε χρόνο είναι δίπλα μας ηθικά και οικονομικά. Καλή ποδοσφαιρική σεζόν και ραντεβού στο γήπεδο.

Ο Αρχηγός και Πρόεδρος της Ομάδος
Σπύρος Πουρίκης

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Η εφημερίδα μας θα έχει επιτελέσει τον σκοπό της όταν γράφεται εξ ολοκλήρου από εσάς!

Περιμένουμε κείμενα, ποιήματα, ειδήσεις, τοποθετήσεις, ιδέες, σκέψεις και κάθε τι που θα διαμορφώσουν ένα καλύτερο αύριο, πιο ανθρώπινο, πιο ενωτικό, πιο ζεστό!

Ποίηση

Εκδρομή ξανά μετά από καιρό
χαρά και γαλήνη.
Φιλική διάθεση, ζέστη, θαλπωρή.
Δίπλα στο τζάκι του χειμώνα.
Χρόνια είχα να σε δω
στη γωνιά της μνήμης
στις στάχτες του μυαλού
κι όμως σε θυμόμουν καλά.
Ήσουν ίδια, γελαστή και φιλότιμη
έτοιμη να δώσεις, να μοιραστείς
να γεμίσεις την ψυχή με δώρα
χαρές και θύμισες.
Όπως τότε που μ'αγκάλιαζες
ζεστή θαλπωρή στη σκιά της καρδιάς
άγγιγμα μάνας, αγκαλιά γυναίκας
κύμα στοργικό και ανεπανάληπτο.
Όμορφη εκδρομή, γεμάτη νεραϊδες,
ξωκικά και θύμισες.

Ποίηση η τέχνη της σιωπής
Η φωνή των ηττημένων.
Έκφραση μύχιων αισθημάτων
Κι απωθημένων
Λόγων ανέκφραστων
Κι οραμάτων τρομακτικών.
Ποίηση, η λογική της ψυχής,
Διέξοδος στις δύσκολες ώρες της άρνησης,
Της απογοήτευσης, της θλίψης.
Καταφύγιο, σανίδα σωτηρίας
Αγωνιώδης προσπάθεια αποφυγής του πετρωμένου,
Πράξη αντίστασης κι απόδειξη μαχητικότητας
Ποίηση, η τέχνη των νικητών.

Στάθης Κουτσοστάθης

Το όνομα αυτής Θεσσαλονίκη
νυφούλα, κόρη γλυκιά με χαμόγελα, σκερτσόζα
στέκει στις άκρες της λίμνης και θωρεί.
Στο λευκό πέπλο της ομίχλης
σπίτια με κεραμίδια σαν σκιές
κρύβονται στην άχλη του πρωινού.
Παιχνίδι χρόνια τώρα
μια κρύο, μια βροχή
μια λακάδα του Βορρά
γεμάτη μυρωδιές και θύμισες.
Νέοι, ζευγάρια, παιδιά
μελίσσι πολύβουο στην άκρη της προβλήτας
στην Τιμισκή, τη Μοναστηρίου,
Καμάρα, Πανεπιστήμια, 424
κάθε γωνιά και θύμισες,
μνήμες χαρούμενες και επιτυχία
και νέοι στίχοι ωδή
στη νύφη που μεγάλωσε
και βλέπει τα παιδιά της να αντρεύουν
ν' ανοίγουν τα φτερά τους
και να προκόβουν.

Τα επτά που δεν πρέπει να έχεις: Πλούτο
χωρίς μόχθο, Γνώση χωρίς χαρακτήρα,
Πολιτική χωρίς αρχές, Απόλαυση χωρίς
συναίσθημα, Εμπόριο χωρίς ήθος, Επιστή-
μη χωρίς ανθρωπιά, Αγάπη χωρίς θυσία.

Τη μέρα που η δύναμη της αγάπης θα
υπερνικήσει την αγάπη της δύναμης, ο
κόσμος θα γνωρίσει την ειρήνη.

Mahatma Gandhi, 1869-1948

Ουκ έστιν ιατρικήν ειδέναι, όστις μη οίδεν ό
τι εστίν άνθρωπος.

Είναι αδύνατο να ξέρει την ιατρική αυτός
που δεν ξέρει ακριβώς τι είναι ο άνθρωπος.
Ιπποκράτης (460-370 π.Χ.)

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τον:

Κύριο Ιωάννη Δώδο

**Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά α-
ντί στεφάνου τους:** Μάγδα Γιαλλελή στη

μνήμη του πατέρα της **Διονυσίου Γιαλλελη**,
Πέτρο Γαρζώνη, Ευγενία Καβουργιά, Ισμήνη
Καρούμπαλη, Γιώτα Κιοβρέκη, Δήμητρα
Λέκκα, Δώρα Παπαζαφείρη, Αργυρώ Παχή,
Ματίνα Σπυράτου, Αθανάσιο Τασσόπουλο,
και Νάσο Τσελεπή στη μνήμη του **Διονύσιου
Γιαλλελη**, την Οικ. Κατερίνη στη μνήμη της
εξαδέλφης τους **Μαρούλας Φιλίπ** και την
Ελένη Μοσχονά στη μνήμη της μητέρας της
Αικατερίνη Μοσχονά.

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά
για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με
λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Ώρες Λειτουργίας Γραμματείας:

Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

**Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του
Συλλόγου μας αναρτάται στο site του
Συλλόγου μας www.sylfilon.gr**

**Έπι κοινωνία
έν τύπω**

Τριμηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα
ISSN 2944-9804

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Μάγδα Γιαλλελή, Γιώργος
Δεδούσης, Κυριακή Δημητρουλάκη, Τάσος
Κουλουριδής, Νίκος Παΐσιος, Δώρα Παπαζα-
φείρη, Ματίνα Σπυράτου και Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελλα-
σίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι:
Τζόγια Κατπάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Χριστίνα
Κερπινιώτη, Μπέση Κατσιμήτρου, Αθηνά Πέτση,
Σπύρος Πουρικός και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως
την ευθύνη των κειμένων τους

Σκέψεις για τη φιλία

Για εμένα πραγματική φιλία είναι αυτή που μπορεί να κρατήσει εφ' όρου ζωής, που όσα χρόνια και αν περάσουν αυτή μένει δυνατή. Η φιλία που μπορεί να αντέξει στα εύκολα και κυρίως στα δύσκολα και που έχει υπομονή και επιμονή. Οι φίλοι είναι η οικογένεια που διαλεγόμαστε. Αυτοί που μας κάνουν να χαμογελάμε και θέλουν το καλό μας πρώτα από όλα. Μας ενθαρρύνουν να γινόμαστε όλο και καλύτεροι και μας προσφέρουν υπέρμετρες ξεγνοιασιάς και χαράς. Τέτοιοι φίλοι δύσκολα βρίσκονται για αυτό υπάρχει και η φράση «λίγοι και καλοί». Ο πραγματικός φίλος ποτέ δε θα σε εγκαταλείψει αλλά θα είναι εκεί, δίπλα σου χωρίς καν να χρειαστεί να το ζητήσεις.

Φιλία. Λέξη τόσο ευρέως χρησιμοποιούμενη στη καθημερινότητά μας. Τι σημαίνει όμως πραγματικά; Φίλος είναι ο άνθρωπός σου, το καταφύγιό σου, το λιμάνι σου. Αυτός που θα σε παρηγορήσει όταν όλα φαίνονται «μαύρα», που θα σου δώσει ένα χέρι να πιαστείς όταν αισθάνεσαι ότι βουλιάζεις, θα σε βοηθήσει να προχωρήσεις παρακάτω όταν όλα μοιάζουν σάσιμα και όταν νιώθεις ότι βρίσκεσαι σε τέλμα και αδιέξοδο.

Το στήριγμα, ο καθοδηγητής, ο μέντοράς σου, η αγκαλιά που χρειάζεσαι. «Ο φίλος τω φίλω εν κινδύνους γιγνώσκει» έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι. Πόσο δίκιο είχαν. Πραγματικός φίλος δεν είναι μόνο αυτός που χαιρείται με τη χαρά σου, αλλά αυτός που θα σε στηρίξει στα δύσκο-

λα, που θα στενοχωρηθεί με τη λύπη σου και θα ψάξει τρόπους να σε κάνει να νιώσεις καλύτερα.

Πραγματικά τυχεροί όσοι διαθέτουν έναν τέτοιο άνθρωπο στη ζωή τους, πολύ δε μάλλον όταν ο άνθρωπος αυτός μοιράζεται τις ίδιες αρχές και αξίες, τα ιδανικά, τα πιστεύω, τις πεποιθήσεις.

Ακόμη όμως και όταν αυτό δεν συμβαίνει, φίλος είναι εκείνος που θα σταθεί πλάι σου, θα σε υπερασπιστεί, παρά τη διαφορά απόψεων, και θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να σε ανακουφίσει, να προσφέρει ανιδιοτελώς τα βοήθειά του, δίχως να περιμένει ανταπόδοση ή αντάλλαγμα.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι ο Αριστοτέλης στα «Ηθικά Νικομάχεια» χαρακτηρίζει τη φιλία ως το σπουδαιότερο αγαθό που μπορεί να έχει ο άνθρωπος. Η φιλία, η αληθινή φιλία, αποτελεί το ύψιστο ιδανικό, την απέραντη πηγή ευτυχίας, πάνω από κάθε πλούτο και αξίωμα.

Τάσος Κουλουριδής.

Θεραπευτικοί Κήποι Νοσοκομείου «Η Σωτηρία»

Στους ελάχιστους δημόσιους ελεύθερους χώρους ανταγωνίζεται η ύπαρξη πρασίνου με την ανάγκη στάθμευσης αυτοκινήτων, με την δεύτερη να κερδίζει βοήθουμένη και από την αυξανόμενη οικιστική ανάπτυξη.

Στην πόλη όμως υπάρχουν και διάσπαρτοι χώροι λίγων τετραγωνικών μέτρων που είναι χρήσιμοι μόνο για λίγο πράσινο μερικά δένδρα, κάπαιο παγκάκι, για δημιουργία rocket park, χώροι γύρω από εγκαταλελειμμένα κτήρια ιδιοκτησίας του Δημοσίου, καθώς και περιβάλλοντες χώροι Νοσοκομείων, ιδρυμάτων κ.ά. Στους χώρους αυτούς και ιδιαίτερα των Νοσοκομείων η αξία τους είναι υλική αλλά και άυλη. Υλική γιατί προσθέτει οξυγόνο, σκίαση, δροσιά, και άλλα μετρήσιμα πλεονεκτήματα και άυλη γιατί προσφέρει ξεκούραση στον επισκέπτη, αποσυμπύηση στην ένταση εργασίας του υγειονομικού προσωπικού, ευχάριστο περιβάλλον στους εργαζόμενους, ψυχική ευχαρίστηση στους ασθενείς στους οποίους έχει μετρηθεί η ευεργετική αξία στην αποθεραπεία τους.

Η θεραπευτική αξία χώρων πρασίνου κατάλληλα διαμορφωμένων σε νοσοκομεία, οίκους ευγηρίας, ιδρύματα, ειδικά σχολεία και όπου υπάρχουν ανάγκες για ήρεμο, ασφαλές και ευχάριστο περιβάλλον είναι μεγάλη. Η εγκατάσταση Θεραπευτικού Πράσινου μπορεί να συνδυαστεί με την λήψη μέτρων πρόληψης για αντιπυρρικά μέτρα προστασίας, μέτρα υγιεινής στο περιβάλλον και οπτικής ασφάλειας των ευαίσθητων εγκαταστάσεων των χώρων αυτών.

Η Κοινωνική επιχειρηματικότητα, όπως αυτή θεσπίστηκε στην χώρα μας με τον νόμο 4019/2011, ρυθμίστηκε περαιτέρω με το ν.4430/2016 και υλοποιείτο από την λειτουργία των των Κοινωνικών Συνεταιριστικών Επιχειρήσεων (ΚΟΙΝΣΕΠ), έχει την δυνατότητα να διαμορφώσει τους χώρους αυτούς και ιδιαίτερα των νοσοκομείων, αξιολογώντας εργαζόμενους από ειδικές ομάδες και θέσεις απασχόλησης ΑΜΕΑ, πολλών κατηγοριών, αφού είναι χώροι προστατευμένοι και η υφιστάμενη παρατεταμένη έλλειψη εργατών δίνει μια πολύ καλή ευκαιρία για ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΑΜΕΑ μέσα από τις ΚΟΙΝΣΕΠ.

Οι ΚΟΙΝΣΕΠ, σε αντίθεση με τους Κοινωνικούς Συνεταιρισμούς Περιορισμένης Ευθύνης (ΚΟΙΣΠΕ), μπορούν και απασχολούν προσωπικό όλων των κατηγοριών των «ειδικών ομάδων» του ν. 4430/2016, πέρα από εργαζόμε-

νους με αμιγώς ψυχιατρικά. Κύριο σκοπό έχουν την ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ (πέρα από την ΕΝΤΑΞΗ) και την ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΜΕΑ και την δημιουργία μετώπου απέναντι στον ΑΠΟΚΛΙΣΜΟ αυτών των ομάδων από την εργασία.

Η λειτουργία τους διέπτεται από δημοκρατικές αρχές που ορίζει το καταστατικό, ενώ παράλληλα ενεργούν μέσα στο πλαίσιο που κινούνται όλες οι εμπορικές επιχειρήσεις του Ιδιωτικού τομέα, με την διαφορά ότι ΔΕΝ ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΝ ΣΤΟ ΚΕΡΔΟΣ. Το απόθεμα από τις εργασίες που αναλαμβάνει το διανέμει ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ, με τους εργαζόμενους να λαμβάνουν ως bonus μέχρι και το 25%, για επενδύσεις και νέες θέσεις εργασίας τουλάχιστον το 60% και μόνο ένα μικρό ποσοστό 5% παραμένει ως αποθεματικό. Είναι επιχειρήσεις «Εντάσεως Εργασίας» όπως τις ονομάζουν οι Οικονομικοί Επιστήμονες και «Επιχειρήσεις» της καρδιάς μας», όπως τις ονομάζουν οι περισσότεροι που εργαζόμαστε σε αυτές.

Η ΚΟΙΝΣΕΠ ΙΣΙΔΑ με τους λίγους οικονομικούς πόρους, αλλά με περίσσια ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ και ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ διάθεση των μελών της, κατάφερε να αξιοποιήσει τις δεξιότητες των μελών της και με την βοήθεια διοικήσεων από φορείς του δημοσίου που μας πίστεψαν και δοκίμασαν στην παροχή των υπηρεσιών μας, καταφέραμε να ανταποκριθούμε σε όλες τις συμβατικές υποχρεώσεις μας και να αναδείξουμε με την σημασία της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ μεταξύ των μελών, αλλά και μεταξύ των φορέων της ΚΑΛΟ (Κοινωνική Αλληλέγγυα Οικονομία)

Βάλαμε ένα μεγάλο στόιχημα και τολήσαμε να αναλάβουμε συμβατικές υποχρεώσεις που προορίζονταν για ιδιώτες εργολάβους και να συντηρήσουμε τον περιβάλλοντα χώρο 300 στρεμ. του Νοσοκομείου ΣΩΤΗΡΙΑ, με εργαζόμενους από ΑΜΕΑ (αλαλία, Aspreger syndrome), εξειδικευμένους Τυπικούς κηπουρούς και με μέλη της εθελοντικής Γεωτεχνικής, καταφέραμε να εκπαιδύσουμε στην κηπουρική τρεις εργαζόμενους και ήδη προσλάβαμε τους δύο πρώτους, ενώ ο τρίτος επέλεξε να ασχολείται με την ανακύκλωση που αποτελεί επίσης στοχευμένη δράση για τα νοσοκομεία σε ότι αφορά πλαστικά και μεταλλικά μπουκάλια νερών, αναψυκτικών κλπ.

Πέρα από τις συμβατικές υποχρεώσεις για την συντήρηση στο δάσος των 200στρεμ. (με κυριότερες την αποψίλωση για αντιπυρική προστασία

Ευχαριστήριες Επιστολές

Με την παρούσα επιστολή αισθανόμαστε βαθιά την υποχρέωση εγώ και η οικογένειά μου να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη και τη βαθιά εκτίμησή μας προς το Ιατρικό και Νοσηλευτικό προσωπικό των κλινικών ΕΜΛΑ και ΜΕΘ Πανεπιστημιακής Πνευμονολογικής του ΓΝΝΘΑ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ», όπου νοσηλεύθηκε ο αείμνηστος πατέρας μου. Με υψηλό αίσθημα ευθύνης, ευγένεια και γνήσιο ενδιαφέρον παρέιχαν τις υπηρεσίες τους καθ' όλο το διάστημα της νοσηλείας του.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες αξίζουν ο κ. Ζέρβας Δημήτριος – Προϊστάμενος της ΕΜΛΑ κλινικής και το Νοσηλευτικό προσωπικό που αθόρυβα αλλά με περισσή ανθρωπιά και αμέριστο ενδιαφέρον μας συμπαράσταθηκαν στις δύσκολες ημέρες στην κλινική covid.

Ευχόμαστε από καρδιάς υγεία, δύναμη και ευλογία για να συνεχίσετε το σπουδαίο έργο που επιτελείτε.

Με εκτίμηση
Γαλλελή Μάγδα

Μέσω της εφημερίδας Επί Κοινωνία εν τύπω του Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ» Θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς τους Ιατρούς:

1. Τον Διευθυντή της 10ης Πνευμονολογικής Κλινικής κ. Καΐνη Ηλία και την ομάδα του.
2. Τον Διευθυντή της Θωρακοχειρουργικής κλινικής κ. Χαμαλάκη Γεώργιο και την ομάδα του.
3. Το Ιατρικό, Νοσηλευτικό και Βοηθητικό Προσωπικό των Κλινικών που νοσηλεύτηκα από 19 έως 26 / 9 / 2023.

Για την άποψη συμπεριφορά, καλοσύνη, επιστημονική τους κατάρτιση και την αμέριστη βοήθειά τους, που με έκαναν να αισθάνομαι ότι νοσηλεύομαι στην καλύτερη ιδιωτική κλινική.

Από την εμπειρία μου αυτή θα ήθελα να απευθυνθώ σε όλους να εμπιστευόναί το Εθνικό Σύστημα Υγείας, το Ιατρικό και Νοσηλευτικό Προσωπικό των Δημόσιων Νοσοκομείων μας.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ» κ. Πέτρο Γαζώνη για το ενδιαφέρον και την μεγάλη βοήθειά του.

Ευχαριστώ θερμά Ευμορφία Τζιγκουρα.

όλου του χώρου, κλαδεύσεις, συχνούς καθαρισμούς από σκουπίδια στο δάσος και την αποκομιδή) καταγράψαμε σε χάρτη τις θέσεις επικίνδυνων σημείων για ατυχήματα από πτώση αιωρούμενων σπασμένων κλαδιών, ασκεπή φρεάτια, σωρούς από μπάζα και υγειονομικά ενδιαφέροντα υγρά και στερεά απόβλητα. Έτσι συμβάλουμε στο έργο των αρμόδιων υπηρεσιών για να συντηρηθεί ένα καθαρό, ασφαλές και υγιεινό νοσοκομειακό περιβάλλον στο χώρο πρασίνου του Νοσοκομείου ΣΩΤΗΡΙΑ και επιβεβαιώνουμε την ανάγκη να Απασχολούνται άτομα από «ειδικές ομάδες εργαζόμενων» μέσα από συνεργασίες με τις Κοινωνικές Συνεταιριστικές επιχειρήσεις (ΚΟΙΝΣΕΠ)

Καταθέτουμε την πρότασή μας για στήριξη και για Συνεργασία της ΚΟΙΝΣΕΠ ΙΣΙΔΑ με το Υπουργείο Υγείας και τα νοσοκομεία, έχοντας αποδείξει έμπρακτα ότι προσανατολίζουμε την δράση μας ώστε να επιτυγχάνεται ο στόχος για την εκπαίδευση και ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΑΜΕΑ με την εγκατάσταση ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΚΗΠΩΝ σε Νοσοκομεία και φροντίδα του πρασίνου, εφαρμόζοντας τις αρχές της ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΚΗΠΟΤΕΧΝΙΑΣ

Παράλληλα δουλεύουμε μοχλεύοντας εθελοντές που ενδιαφέρονται για απασχόληση σε κηπουρικές εργασίες και εργασίες Γής, επίσης εθελοντές από την Τρίτη ηλικία, νέους αποφοίτους Κοινωνικών, Γεωτεχνικών κ.ά επιστημών. Για την ΚΟΙΝΣΕΠ ΙΣΙΔΑ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΣΤΡΑΤΑΚΟΣ Γεωπόνος, MSc Ενεργό μέλος της Πανελληνίας Συνομοσπονδίας Ενώσεων φορέων ΚΑΛΟ (ΠΑΞΕ ΚΑΛΟ).

Πού Πηγαίνει ο Πολιτισμός μας;

Ανάγκη για εξ απόπτου ενατένιση

Και τώρα, πριν συνεχίσουμε την πορεία μας, ας σταθούμε λίγο. Και γιατί μας χρειάζεται, κατά το δη λεγόμενο, «να πάρουμε ανάσα», αλλά και για να κάνουμε μία εξ απόπτου ενατένιση, σε συνάρτηση πλέον με την όλη πορεία της σημερινής ανθρωπότητας.

Αυτή όμως η εξ απόπτου ενατένιση... κάθε άλλο παρά ευχερές έργο είναι. Την εμποδίζει ακριβώς η τόση εγγύτητα προς τις μύριες επιμέρους εκφάνσεις της καθημερινής ζωής, όπως τα δέντρα μάς εμποδίζουν, κατά τη γνωστή παροιμία, να δούμε το δάσος. Πρέπει, λοιπόν, να ανεβούμε ψηλότερα από τα δέντρα αν θέλουμε να δούμε το δάσος. Που ερμηνεύεται: εάν θέλουμε να δούμε όχι μόνο τι κάνουμε τούτη εδώ τη στιγμή εμείς, αλλά πώς αυτό που κάνουμε εμείς τούτη τη στιγμή τοποθετείται στην πορεία της όλης ανθρωπότητας δια μέσου των αιώνων και διαμέσου των γενεών, πρέπει, ενώ δε χάνουμε την επαφή με το «επίκαιρο», να ανεβαίνουμε κάθε τόσο πάνω από αυτό, να βλέπουμε όλον τον πάντα ρέοντα ποταμό του πολιτισμού μας. Και το σύγχρονο, και υπ' αυτήν την έννοια επίκαιρο, θα το κατανοήσουμε μόνο αν έχουμε υπόψη την όλη πορεία στην οποία το επίκαιρο αυτό εντάσσεται, την όλη πορεία του πολιτισμού μας, εάν προπάντων ελέγχουμε τις ανησυχίες τις οποίες ο σύγχρονος άνθρωπος αισθάνεται ως προς το μέλλον αυτού του πολιτισμού.

Δυσχερέστατο εγχείρημα!

Ναι, αλλά πώς; Πώς θα κάνουμε μια τέτοια καθολική ενατένιση, έναν τέτοιο έλεγχο; Το εγχείρημα είναι δυσχερέστατο. Και τη δυσχέρεια την επαυξάνουν, ει δυνατόν, τα βοηθήματα που μας προσφέρονται. Τα σχήματα τα οποία έχει διατυπώσει η θεωρία του πολιτισμού και τα οποία δίνουν διάφορες απαντήσεις a priori επί του ερωτήματος πού πηγαίνει ο πολιτισμός μας. Τα σχήματα δεν είναι λίγα. Η δυσκολία, άρα, δεν είναι μικρή! Φυσική αναγκαιότητα η πρόοδος Ένα σχήμα, το παλαιότερο, είναι το σχήμα της πρ ο δ ου . Είναι η ωραία, μακάρια, αισιόδοξη νοοτροπία την οποία διαμόρφωσε η «belle époque», οι ξένοιαστοι εκείνοι καιροί του δεύτερου μισού του 19ου αιώνα και από τον εικοστό μας τούτον αιώνα τα πρώτα χρόνια, έως το μοιραίο εκείνο 1914. Είναι η θεωρία της προόδου: ο πολιτισμός μας... μα προοδεύει! Τον βλέπουμε που προοδεύει, αλλά και ανεξάρτητα αυτού είναι κατά τρόπο αναγκαστικό, εκ των προτέρων, a priori βέβαιο ότι ο πολιτισμός προοδεύει. Προοδεύει, γιατί δε μπορεί να μη προοδεύει. Κάθε τι νεότερο, επειδή είναι νεότερο, είναι καλύτερο. Η πρόοδος είναι κάτι που έρχεται κατά φυσική αναγκαιότητα.

Αντίθεση «συντήρησης» και «μοντερνισμού»
Δεν θα μας απασχολήσει ειδικότερα εδώ το

θέμα αυτό, η μοιρολατρική αυτή αντίληψη της προόδου. Σε άλλη ευκαιρία εξετάσαμε αναλυτικότερα αυτήν την αντίληψη, ας αρκестούμε να παραπέμφουμε σε όσα αναπτύξαμε εκεί¹. Ας παρατηρήσουμε μόνο ότι τόσο λίγο αυτονόητη και νομοτελής είναι η προοδευτική φορά του πολιτισμού – με άλλα λόγια, ότι κάθε νεότερο, επειδή είναι νεότερο, είναι και αξιολογικά ανώτερο – ώστε στην αντίληψη αυτή, που καταλήγει στον «μοντερνισμό», αντιτάσσεται η εκ διαμέτρου αντίθετη. Η «συντηρητική» αντίληψη. Η οποία κάθε νεότερο, επειδή είναι νεότερο, το απορρίπτει και κάθε παλαιότερο, επειδή είναι παλαιότερο, το θεωρεί αξιολογικά ανώτερο. Έτσι, η «συντηρητική» αυτή νοοτροπία καταλήγει, ηθελημένα ή αθέλητα, με ή χωρίς επίγνωση αλλά κατ' αναπόφευκτη λογική αναγκαιότητα, στην απαισιόδοξη αντίληψη ότι ο πολιτισμός μας όλο και πέφτει, εξ ου και η συνεχής νοσταλγία των «παλαιών καλών καιρών».

Δύο όψεις του ίδιου νομίσματος

Εννοείται ότι, παρά την κατ' αποτέλεσμα πλήρη αντίθεση, και οι δύο αυτές «σχολές», και η μοντερνιστική και η συντηρητική, είναι πλευρές του ίδιου νομίσματος, από την ίδια αφετηρία ξεκινούν. Αξιολογούν τον χρόνο καθ' εαυτόν. Βάση τους είναι η ειδωλολατρία. Η ειδωλολατρία του χρόνου. Του χρόνου που έφυγε ή του χρόνου που έρχεται.

Δεν υπάρχει αξιολογική ανωτερότητα!

Αλλά «κου ποιήσεις σεαυτώ ειδωλον»! Το ότι το νεότερο είναι εξ άπαντος και αξιολογικά ανώτερο δεν είναι – φευ – αληθές! Για να πειστεί κανείς περί τούτου, αρκεί να αναλογιστεί ότι το γήρας είναι νεότερο της νεότητας. Δεν είναι όμως αξιολογικά ανώτερο! Η δε νοσταλγία των «παλαιών καλών καιρών» είναι φυσική για τα χαϊδεμένα παιδιά των καιρών εκείνων. Το κακό, όμως, είναι ότι το παρελθόν, και το πρόσφατο αλλά και το απώτερο, δεν είχε μόνο χαϊδεμένα παιδιά! Είχε και πολλούς, μα πολλούς, απόκληρους!

Spengler, μια αντίθεση στη γενική αισιοδοξία...

Δεν είχε περάσει «la belle époque», η όμορφη εποχή, που τελείωσε με τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, και όμως, βρέθηκε ένας στοχαστής να αντιτάξει στην αμέριμνη αισιοδοξία του ανθρώπου της εποχής εκείνης μια εικόνα για την πορεία του πολιτισμού μας ουσιαστικά διαφορετική. Ο Oswald Spengler, άγνωστος έως τότε, έγινε το «αντιλεγόμενο σημείο» του μεσοπολέμου. Είχε τη σπάνια τύχη να έχει πραγματοποιηθεί η προφητεία του έως ότου πάει το χειρόγραφο του στο τυπογραφείο. Με τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, η «ωραία εποχή» πέρασε και ο Spengler – το βιβλίο του «Η Δύση του δυτικού πολιτισμού» γράφτηκε πριν τον πόλεμο αυτόν. Κυκλοφόρησε όμως μετά τον πόλεμο, το 1918 ο πρώτος τόμος και το 1922 ο δεύτερος – αποδείχτηκε ότι είχε δίκιο σε τούτο: στην αφύπνιση.

1. Π. Μελίτη, «Για να ανοίξει ο δρόμος», 1957 σ. 35 επ.

... αλλά χωρίς συνέχεια!

Κατά τα λοιπά, όμως, ο Spengler πάει τώρα να ξεχαστεί. Διότι... μα διότι κάθε άνθρωπος, άμα πεταχτεί το πρωί από το κρεβάτι του, ξεχνά το ξυπνητήρι που τον αφύπνισε! Αλλά και γιατί η μεν εικόνα περί των πολιτισμών ως οργανισμών με χίλια έτη μέση διάρκεια ζωής ήταν αποδεικτέα και όχι απόδειξη. Το ίδιο ισχύει και ως προς την αντίληψη περί «μοίρας», «μοιραίου» (h), που οδηγεί τον πολιτισμό μας σε θάνατο, κατά του οποίου ο άνθρωπος δεν έχει καμιά δυνατότητα να κάνει τίποτα. Η δε «δυναμική» του θεωρία πήγαζε από τον Νίτσε και έβγαλε τον Χίτλερ... και με αυτό σταματάει η συζήτηση. Ο Spengler είναι μορφή αλλά όχι οδηγός. Το «μοιραίο» επαλήθευσε ως προς αυτόν τον ίδιο – έδωσε το άστρο του με όση ταχύτητα μεσουράνησε. Ο πολιτισμός μας εξακολουθεί να μάχεται. Άρα, να ζει! Σε πείσμα του «μοιραίου»!

Ο Toynbee και η διαδοχή πολιτισμών...

Δεν μπορούν, βέβαια, να ειπωθούν τα ίδια ως προς τη συμβολή του Άγγλου φιλοσόφου της Ιστορίας Arnold Toynbee. Το κύριο έργο του, «A Study of History», είναι μνημειώδες και άλλωστε κάθε τι που έγραψε διακρίνεται για την

επιστήμη, τη σοφία, τη σύνεση, το μέτρο, την ευλυγισία, τη souplesse, αν επιτρέπεται αυτή η προσφυγή σε ξενόγλωσση έκφραση, αντί της βάρβαρης σκληρότητας στη σκέψη του Spengler. Ο Spengler σου θυμίζει τον μυθικό εκείνο ληστή, τον Προκρούστη. Έβαλε άπαξ δια παντός τα μέτρα του, όπως ο μυθικός ληστής στο φοβερό σιδερένιο κρεβάτι του. Και τεντώνει ή ακρωτηριάζει την πραγματικότητα, όπως ο Προκρούστης τα θύματά του, για να ταιριάζουν με το «σχήμα» του. Ο Toynbee, αντιθέτως, σου θυμίζει τη βιβλική «φωνήν αύρας λεπτής». Δεν ζητάει να επιβάλλει – αυτό δε σημαίνει ότι δεν χρησιμοποιεί – a priori σχήματα ούτε πανδυναμιμούς. Χωράει εξ απαγωγής. Τριάντα πολιτισμοί εμφανίστηκαν ως τώρα στην Ιστορία, λέει, από αυτούς είκοσι και ένας απαρτίστηκαν πλήρως. Και εκ της μελέτης των είκοσι και ενός αυτών πολιτισμών συνάγει το συμπέρασμά του ως προς το θέμα που προκαλεί την ανησυχία και την αγωνία μας, ως προς την πορεία που έχει πάρει ο πολιτισμός μας, ως προς το μέλλον που του επιφυλάσσεται. Και το συμπέρασμα είναι ότι ο πολιτισμός μας παρουσιάζει τώρα εκείνα τα σημεία τα οποία η Ιστορία χαρακτηρίζει ως συμπτώματα επερχόμενου θανάτου, με μια αισιόδοξη παραλλαγή έναντι των προβλέψεων του Spengler. Ότι το πράγμα δεν είναι και τόσο τραγικό. Διότι έχουμε διαδοχή πολιτισμών. Ένας πολιτισμός φεύγει. Ένας άλλος, όμως, έρχεται.

... Και οι επικριτές του!

Επικρίσεις και εδώ... βουνό! Από τους εναντίον του Toynbee πολυπληθείς αντιλόγους, αρκεί, για το θέμα που μας απασχολεί εδώ, να τονιστεί τούτο: ο Toynbee, είπαμε, δεν ξεκινάει από «σχήματα εκ των προτέρων», είναι εμπειρική η μέθοδός του. Καταλήγει, όμως, στη διατύπωση φυσικών νόμων, οι

οποίοι εφαρμόζονται κατά τρόπο νομοτελή, αναγκαστικό. Έχοντας υπόψη τους νόμους αυτούς, μπορούμε εκ των προτέρων να δούμε προς τα πού μας πάει το ρεύμα του ποταμού. Αυτό όμως είναι το σφόδρα – σφόδρα αμφισβητούμενο. Και εκείνο που εννοχεί μέχρι απαράδεκτου είναι ακριβώς η αφετηρία: η απარიθμηση των πολιτισμών. Είκοσι ένας πολιτισμοί! Μα αριθμούνται αυτά, όπως αριθμούνται τα κουκιά; Για να αντιληφθεί κανείς την αυθαιρεσία της απარიθμούσας σκέψης, αρκεί το γεγονός ότι στην αριθμηση του ο Τογνβεε βάζει δίπλα – δίπλα και απარიθμεί τον πολιτισμό των Γουατέκων της Κεντρικής Αμερικής και τον αρχαίο Ελληνικό Πολιτισμό!

Δε βοηθούν τα σχήματα!

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε κι άλλα σχήματα. Αρκούν, όμως, τα αναφερθέντα για να δούμε πως δεν μας βοηθούν τα «σχήματα» στην έρευνά μας, ιδίως πως κανένα σχήμα δεν αποδεικνύει ότι ο πολιτισμός μας καταρρέει. Αυτό όμως δε σημαίνει καθόλου ότι ο πολιτισμός μας πάει καλά στην υγεία του! Ούτε το ένα ούτε το άλλο είναι εκ του προτέρου, κατά τινά φυσική αναγκαιότητα, βέβαιο. Το ζήτημα θα αντιμετωπιστεί όχι με τα σχήματα αλλά με την έρευνα της πραγματικότητας. Κι εάν ρωτήσετε: «και τι δηλώνει ότι δεν θα πλανηθούμε στην έρευνά μας;», η απάντηση είναι: τίποτα! Και εδώ, βέβαια, ισχύει ότι «ανθρώπινον το πλανάσθαι»! Και το «ερευνάν», όμως!

Τι είναι πολιτισμός;

Έτσι, θα προχωρήσουμε πιο γρήγορα τώρα, για να δούμε συνοπτικά πώς βλέπουμε την όλη πορεία μας. Να εντάξουμε, δηλαδή, τη δική μας – του καθενός από εμάς – επιμέρους προσπάθεια στον ρόλο του πολιτισμού μας. Με τρόπο, ώστε, για να επανέλθουμε στην εικόνα, να μη βλέπουμε μόνο το δέντρο το οποίο μας έλαχε αλλά και το δάσος στο οποίο το δέντρο περιέχεται. Και πρώτα – πρώτα, ας σταθούμε μια στιγμή, μια στιγμή μόνο, στην έννοια του πολιτισμού. Πολιτισμός, ας το υπενθυμίσουμε, είναι η λατινική cultura, καλλιέργεια. Καλλιέργεια του εδάφους, αρχικά. Του ανθρώπου, κατόπιν. Και δη του ανθρώπου σε συμβίωση. Θα λέγαμε ότι πολιτισμός είναι η συμβίωση των ανθρώπων όχι ως συμβάν αλλά ως ενσυνείδητη ενέργεια, ως δημιουργία.

Συμβίωση ανθρώπων ίσον πολιτισμός

Δεν εννοούμε με αυτό ότι καθεαυτή η συμβίωση είναι αποτέλεσμα ενσυνείδητης προσπάθειας ή τυχόν κάποιου κοινωνικού συμβολαίου – αυτό είναι άλλο, μέγιστο αλλά ξένο για την έρευνά μας θέμα. Όπως, όμως, κι αν συντελέστηκε η συμβίωση των ανθρώπων, και μόνη της, οιονεί από του αυτομάτου αν ξεπρόβαλε, πολιτισμός υφίσταται αφ' ής η συμβίωση αυτή αρχίζει να διαμορφώνεται από την ενσυνείδητη, σε τέτοια ακριβώς διαμόρφωση αποσκοπούσα, ανθρώπινη προσπάθεια. Και με αυτό δεν εννοούμε μόνο ότι ρυθμίζεται από

τους πολιτειακούς νόμους και όχι από την ωμή βία – άρα, λαμβάνει λόγο η αξία που λέγεται Δίκαιο – αλλά και ότι η συμβίωση αυτή αποκτά συνείδηση των αξιών και επηρεάζεται και διαμορφώνεται «εις είδος και κάλλος» από όλες εκείνες τις αξίες του πολιτισμού, οι οποίες παίρνουν την ανθρώπινη συμβίωση και την εξυψώνουν «εις πνεύμα ζωοποιούν». Αφ' ής τούτο υπάρξει, υφίσταται πολιτισμός. Η πηραιτέρω πορεία, ο διχασμός κατόπιν σε «πνευματικό» και «τεχνικό» πολιτισμό, η επικράτηση σε δεδομένη εποχή του πρώτου ή του δεύτερου είναι, απλούστατα, ζήτημα εξέλιξης.

Οι αξίες δείχνουν την πορεία του πολιτισμού

Συμπέρασμα: Ακμή του πολιτισμού ίσον άνθηση των αξιών. Μαρασμός των αξιών ίσον παρακμή του πολιτισμού. Αντί σχημάτων, λοιπόν, ενδείκνυται προσεκτική και εκατό τοις εκατό απροκατάληπτη έρευνα μας ακμής των αξιών στις μέρες μας. Το πρόβλημά μας από γενικό και αόριστο – πορεία του πολιτισμού μας – μετασχηματίζεται σε συγκεκριμένο και προσιτό στον ερευνητή: Ακμάζουν στις μέρες μας οι αξίες του πολιτισμού; Διαμορφώνουν, επηρεάζουν, κυβερνούν, ζωογονούν άρα τον πολιτισμό μας;

Ανάγκη για συντομία...

Μη φοβηθείτε! Δεν πρόκειται να εξετάσουμε εδώ μία – μία τις αξίες του πολιτισμού. Θα επιλέξουμε τρεις αξίες. Και ως προς αυτές... όχι μακρύς ο λόγος. Υπάρχει η κλεψύδρα. Ευτυχώς! Και για τον αναγνώστη ευτυχώς, αλλά και για τον γράφοντα, ο οποίος θα επικαλεστεί την κλεψύδρα για να είναι σύντομος, εκεί όπου θα του ήταν δυσάρεστο να είναι εκτενέστερος.

Δεν είναι ηγέτιδα η επιστήμη!

Ας αρχίσουμε από την αξία που λέγεται Αληθές και αντιστοίχως από την επιστήμη στην γενιά μας. Και εννοούμε την επιστήμη ως αξία και παράγοντα πνευματικού πολιτισμού και όχι μόνο ως κατασκευαστή διηπειρωτικών πυραύλων. Ας ενθυμηθούμε το όνειρο του Auguste Comte, με τη θεωρία των τριών σταδίων, με το τελευταίο στάδιο, το θετικό στάδιο, με την επιστήμη ηγέτιδα, με τους επιστήμονες ιεροφάντες. Ας θυμηθούμε ακόμα, πλησιέστερα προς εμάς χρονικά, τον Herbert Spencer, που μεσουράνησε γύρω στο 1900 και θεωρεί ως το παν της αγωγής την επιστήμη! Και τώρα, στις μέρες μας; Σήμερα, η επιστήμη έλαβε τη θέση της θεραπευτικής από ηγέτιδα, ούτε καν καλώς διατρεφόμενης θεραπευτικής, και ο επιστήμονας όχι ηγεσία αλλά ούτε καν κοινωνική προβολή έχει... του την παίρνει ο οιοσδήποτε ηθοποιός του ελαφρού θεάτρου!

Πανεπιστήμιο μόνο για πρεστίζ!

Πανεπιστήμιο, είναι χαρακτηριστική η κάτω

Αυτά για την επιστήμη. Εάν τώρα από την επιστήμη προχωρήσουμε για το απότερο, στο

φέρουσα εξέλιξη. Σήμερα, το Πανεπιστήμιο είναι κάτι το εντελώς διαφορετικό από ό,τι ήταν σε περασμένους αιώνες. Τότε, το Πανεπιστήμιο ήταν ιερό και σεβαστό τέμενος πολιτισμού. Σήμερα, αποτελεί μια γραφειοκρατικά ζώσα δημόσια υπηρεσία και ολοένα εντασσόμενη στην άσχημη γραφειοκρατία. Και, προς αποφυγή πονηρών σκέψεων ότι στον νου έχουμε τα ελληνικά πράγματα, ας μείνουμε στο εξωτερικό. Στην Αμερική λένε τώρα: διαθέτουμε τόσα εκατομμύρια δολάρια. Άρα έχουμε ό,τι χρειάζεται για να ιδρύσουμε ένα Πανεπιστήμιο. Και στη Μόσχα καυχούνται ότι έχουν μεγάλο Πανεπιστήμιο... μεγέθους είκοσι επτά ορόφων! Και όμως, ούτε τα εκατομμύρια δολάρια ούτε τα είκοσι επτά πατώματα είναι Πανεπιστήμιο. Πανεπιστήμιο είναι... ιδού τι είναι, ή μάλλον τι ήταν: όταν ο Βασιλιάς της Πρωσίας ερχόταν σε προσωπική διένεξη με τον Βασιλιά της Σαξονίας, ως προς το αν ορισμένο καθηγητή θα τον έχει το Πανεπιστήμιο της Λειψίας ή το Πανεπιστήμιο του Βερολίνου!

Όχι φιλοσοφία αλλά... φιλοσοφολογία!

Ως προς τη φιλοσοφία τώρα, ως ηγέτιδα του πολιτισμού... με τον πολύμορφο υπαρξισμό ως την τελευταία λέξη... ό,τι και να πείτε, από το Λύκειο και τη Στοά στο Saint Germain de Près... τι κατακύλισμα! Και γενικότερα, σήμερα η φιλοσοφία ούτε καν αξιώνει ότι ηγείται του πολιτισμού. Ή μάλλον, στη θέση της φιλοσοφίας έχουμε μια καταγραφή των εξενηθέντων φιλοσοφημάτων, φιλοσοφολογία μάλλον παρά φιλοσοφία².

Δε μάχεται πια ο χριστιανισμός!

Ας μην επανέλθουμε ούτε σε όσα είπαμε περί της αξίας που λέγεται «Άγιο» και αντιστοίχως περί του Χριστιανισμού ως παράγοντα του πολιτισμού μας. Ας έλθουμε μόνο στο τελικό κατάντημα του πολιτισμού μας ως προς την αξία αυτή. Ο εικοστός αιώνας, όταν ήλθε, βρήκε τη χριστιανική πίστη μαχόμενη ακόμα και στη μάχη των κοσμοθεωριών, που ήταν το χαρακτηριστικό του 19ου αιώνα, όπως είδαμε σε άλλο μας άρθρο. Τώρα, στη θέση της μαχόμενης πίστης έχουμε τη συμβατική ανοχή, τα σαλόνια με τις βυζαντινές εικόνες, λιβανιζόμενες με λιβάνι μάρκας «Sante», «Άρωμα» ή «Pall Mall» από κοσμικές κυρίες – ή ίσως αυτές οι σημερινές – παπαγάλιζαν το «au delà du bien et du mal», νομίζοντας ότι έτσι επαναλαμβάνουν τον Νίτσε εκ του πρωτοτύπου!

Εξαντλήθηκε η κλεψύδρα...

Να προχωρήσουμε... πρέπει, βέβαια. Αν σταθούμε εδώ, δεν είπαμε ακόμα τίποτα. Αλλά η κλεψύδρα εξαντλήθηκε. Πρέπει να γεμίσει εκ νέου. Ο εστί, πρέπει – δεν αποφεύγεται – να αφήσουμε τη συνέχεια και προπαντός να αφήσουμε τα συμπεράσματα για τη «Μεσοβασιλεία των Πολιτισμών».

Α. Ν. ΤΣΙΡΙΝΤΑΝΗΣ

T.2106463888 - 2106463263 F. www.elbi.gr info@elbi.gr

2. Π. Μελίτη, «Από την Αγωνία στον Αγώνα», www.elbi.gr

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"Επί Κοινωνία εν Τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

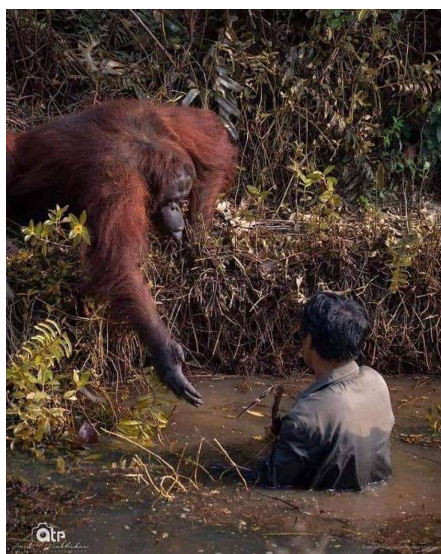

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση... Αναζήτηση

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξή μας

Μία φωτογραφία, από εκείνες που θα μείνουν ανεξίτηλες στην ιστορία του πλανήτη τραβήχτηκε από τον φωτογράφο Anil Prabhakar στα δάση του Μπόρνεο πριν έναν χρόνο. Ένας ουρακοτάγκος τείνει χείρα βοήθειας σε έναν οδηγό της αποστολής επιστημόνων που είχε πέσει σε επικίνδυνη λακκούβα λάσπης, γεμάτη φίδια κατά τη διάρκεια ερευνών. Το ενγενές πρωτεύον θηλαστικό στάθηκε από πάνω απ' τον άνθρωπο σαν να τον ρωτούσε αν χρειαζόταν βοήθεια. Μετά προέκτεινε το χέρι του για να τον βοηθήσει. Ο φωτογράφος δηλώνει πως δεν μπορούσε από τη συγκίνηση καλά-καλά να τραβήξει τη φωτογραφία.

Η λεζάντα γράφει «Όταν η ανθρωπιά χάνεται στην ανθρωπότητα, τα ζώα μάς οδηγούν πίσω στις αρχές μας.»

Ανακοίνωση

Επανακυκλοφορεί σε έντυπη μορφή η εφημερίδα μας "Επί Κοινωνία εν Τύπω". Θα διανέμονται στα Τμήματα του Νοσοκομείου μας και θα ταχυδρομείται στα Μέλη μας, αλλά θα εκδίδεται ανά τρίμηνο. Θα κυκλοφορεί επίσης και ηλεκτρονικά και μπορείτε να τη διαβάζετε μέσα από το site του Συλλόγου μας: www.sylfilon.gr.

Μέσα από το ίδιο site μπορείτε να εγγραφείτε στο Newsletter (πάνω δεξιά) ώστε να λαμβάνετε ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας και τις ειδοποιήσεις για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Η έντυπη μορφή της εφημερίδας μας κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν μέσα στο Νοσοκομείο και ταχυδρομείται μόνο στα ταμειακώς εντάξει μέλη του Συλλόγου.

Αν επιθυμείτε να γίνετε μέλος του Συλλόγου μας, μπορείτε να το κάνετε και ηλεκτρονικά μέσα από το site (κάτω αριστερά) συμπληρώνοντας τη σχετική αίτηση ή διά ζώσης στα γραφεία του Συλλόγου μας κάθε Δευτέρα και Πέμπτη, 11:00 - 15:00, στο τηλ. 2107763638.

Η ετήσια συνδρομή είναι 15 ευρώ και η εγγραφή 6 ευρώ εφάπαξ.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπόμενων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία»

Ανακοίνωση

Λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών που ακόμα ισχύουν εν μέρει δεν μπορούν να διοργανωθούν στο εύρος τους όλες οι εκδηλώσεις μας που μέχρι τώρα κρατούσαν σε καλή κατάσταση τα οικονομικά του Συλλόγου μας και μπορούσαμε άνετα να καλύπτουμε ανάγκες περιθαλπόμενων του Νοσοκομείου μας.

Ένα από τα κυριότερα έσοδα του Συλλόγου μας και το **μοναδικό μέχρι πρότινος, αυτό το χρονικό διάστημα, είναι η ετήσια συνδρομή (των 15 ευρώ) των μελών μας.**

Ο Σύλλογός μας αριθμεί σήμερα 232 ενεργά μέλη. Χάρη σε σας έχουν υποστηριχτεί οικονομικά πάνω από 2.000 περιθαλπόμενοι και έχουν δαπανηθεί για αυτόν τον σκοπό περισσότερα από 200.000 ευρώ από την έναρξη της δράσης μας ως σήμερα!

Σας παρακαλούμε για την έγκαιρη καταβολή της συνδρομής σας, για την εξασφάλιση της σταθερότητας της παροχής οικονομικής βοήθειας σε ασθενείς που πέρα από τα προβλήματα της υγείας τους αντιμετωπίζουν σοβαρή οικονομική δυσχέρεια.

Παρακαλούμε επικοινωνήστε με τη γραμματέα του Συλλόγου μας, Δευτέρα και Πέμπτη, 11:00 - 15:00, για να πληροφορηθείτε για τυχόν οφειλές σας.

Σας ευχαριστούμε
Τηλ. 2107763638